

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/167/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010173
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719010173.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Jána Bobora, v trestnej veci obžalovanej Z. K. za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ a iné Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 23. januára 2020, o odvolaní obžalovanej Z. K. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 0T/30/2019 zo dňa 16. 08. 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovanej Z. K. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 0T/30/2019 zo dňa 16.08.2019 bola obž. Z. K. uznaná vinnou z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/, písm. f/ Tr.zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., ktorého sa dopustila tým, že

dňa 24.03.2019 v čase okolo 11.30 hod. na I. ulici v meste O., v jednoizbovom byte bytového domu s popisným číslom XX a na verejnosti prístupnom pred bytovým domom na ulici I. č. XX, fyzicky napadla svojho druha, F. O. Z. I., nar. XX.XX.XXXX tak, že keď Z. I. ležal na posteli v miestnosti spálne, prišla k nemu a chcela mu kolenom zatlačiť na S., kde má Z. I. z S., čomu Z. I. svojím zdvihnutým kolenom zabránil, následne ho udrela jedenkrát otvorenou dlaňou do oblasti líca a opakovane sa mu vyhrážala slovami, že ak nevypadne z jej bytu, tak že ho zabije, následne Z. I. z obavy o svoj život a zdravie odišiel z bytu von, pred bytový dom, kde si sadol na chodník, kde Z. K. prišla za ním a domáhala sa, aby išiel naspäť do bytu, čo poškodený odmietol, na čo ho Z. K. dvakrát otvorenou dlaňou udrela do obidvoch líc a vulgárne mu pri tom nadávala, pričom z vyhrážok nadobudol Z. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., I. XXX/XX, dôvodnú obavu o svoj život, že tieto vyhrážky naplní.

Za to bola odsúdená podľa § 360 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, 4, 8 Tr.zák., § 37 písm. h/, m/ Tr.zák., § 41 ods. 1 Tr.zák., § 46 Tr.zák. na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov s tým, že prvostupňový súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. obžalovanú pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní odôvodnil tým, že hoci obžalovaná poprela spáchanie skutku a obhajovala sa tým, že poškodenému sa nevyhrážala a nijako ho ani nenapadla, doznala, že sa vzájomne hádali. Zo žalovanej trestnej činnosti je však usvedčovaná výpoveďami najmä svedka - poškodeného Z. I., ktorý na hlavnom pojednávaní potvrdil, že obžalovaná mu a to opakovane dala facky a to aj pred bytovým domom, že po ňom hodila predtým popolník, ktorým ho netrafila, ale sa rozbil a aj na hlavnom pojednávaní tento svedok - poškodený uvádzal, že obžalovaná sa mu síce nijakým spôsobom nevyhrážala, nenadávala mu, avšak ho len vyhadzovala z bytu, kde tejto časti výpovede poškodeného súd neveril. Túto časť výpovede vyhodnotil súd ako účelovú v snahe napomôcť obžalovanej, nakoľko spolu žijú, obžalovaná sa o neho stará ako o chorú osobu. Prvostupňový súd i na hlavnom pojednávaní vzhľadom na rozpor s výpoveďou tohto svedka, prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kedy svedok - poškodený Z. I. vypovedal na druhý deň po skutku a kedy podrobne popísal útok obžalovanej na jeho osobu a to nielen v byte, ale aj pred

bytovým domom s tým, že stále kričal o pomoc, aby ho už nebila. V tejto súvislosti akcentuje súd, že to bol práve poškodený, ktorý podal trestné oznámenie, v ktorom zhodne uviedol tieto skutočnosti, ktoré usvedčujú z trestnej činnosti obžalovanú. Pri trestnom oznámení ako aj pri výpovedi v prípravnom konaní poškodený uviedol v súvislosti s útokom na jeho osobu, že obžalovaná sa mu pokúšala pritlačiť vývod, opakovane ho fackala v byte aj pred domom, vulgárne mu nadávala, vyhrážala sa mu zabitím a preto podal bezprostredne po skutku oznámenie s tým, že v tomto čase mal strach o svoj život a zdravie a preto odišiel z bytu von. K zmene výpovede na hlavnom pojednávaní tejto časti skutku preto súd neuveril. Ďalej prvostupňový súd poukazuje na výpovede ďalších vypočutých svedkov a to svedka Z. S. a svedkyne S. Q., ktoré výpovede v plnom rozsahu potvrdzujú výpoveď poškodeného z prípravného konania. Svedok Z. S. síce nevidel, ako obžalovaná fackala poškodeného, ale počul ho z bytu, ako aj z dvora kričať o pomoc, kde počul tiež krik samotnej obžalovanej a videl poškodeného vonku sedieť na zemi opretého o stenu a obžalovaná okolo neho pobehovala a kričala ako nepríčetná. Podľa názoru súdu poškodený nemal dôvod kričať o pomoc pokiaľ by sa obžalovaná nesprávala tak, ako jej to je kladené za vinu. Aj svedkyňa S. Q. svojou výpoveďou usvedčuje obžalovanú, kde uviedla, ako videla, že pred domom obžalovaná poškodeného triasla za plecía, tlačila ho ku stene a počula tiež, že sa mu vyhrážala zabitím a to opakovane, pričom poškodený kričal o pomoc, kde o pomoc počula kričať poškodeného aj z bytu a to opakovane. Ďalej súd vo vzťahu k obžalovanej konštatuje, že i z ďalších vykonaných dôkazov vyplýva, že obžalovaná sa opakovane dopúšťa protiprávnej činnosti, aj násilnej trestnej činnosti a to najmä pod vplyvom alkoholických nápojov. Poukazuje pritom na odpis z RT a výpis z evidencie priestupkov. Nejedná sa preto o ojedinelé konanie obžalovanej a preto súd dospel k záveru, že okrem prečinu nebezpečného vyhrážania sa obžalovaná dopustila aj prečinu výtržníctva s tým, že obžalovaná sa takého konania dopustila na chránenej osobe s tým, že u poškodeného vzbudila dôvodnú obavu o jeho život a zdravie a taktiež že sa na mieste verejnosti prístupnom dopustila výtržnosti tým, že napadla iného.

Vo vzťahu k úvahám prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že obžalovaná bola doposiaľ v minulosti 4-krát súdom trestaná, najmä za násilnú trestnú činnosť, pričom v dvoch prípadoch sa na ňu hľadí, ako keby nebola odsúdená. Osobitne prvostupňový súd poukazuje na odsúdenie obžalovanej prvostupňovým súdom za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. a zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 Tr.zák., ktoré tresty boli uložené obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/133/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 3To/124/2014 zo dňa 03.12.2014, kedy obžalovanej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov. Ďalej súd akcentuje skutočnosť, že naposledy bola obžalovaná odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 0T/83/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.07.2018, za prečin nebezpečného vyhrážania, kedy tohto trestného činu sa dopustila voči svedkyňi S. Q., kde jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, ktorý trest vykonala v ÚVTOS so stredným stupňom stráženia. Ďalej poukazuje súd tiež na skutočnosť, že obžalovaná sa v r. 2018 dopustila viacerých priestupkov, najmä voči verejnému poriadku, pohoršeniu, za čo jej bola uložená pokuta. S poukazom potom na hore uvedené dôvody samosudca v prípade obžalovanej konštatuje, že nezistil u obžalovanej žiadnu poľahčujúcu okolnosť, avšak obžalovanej priťažovalo, že už bola v minulosti za trestný čin odsúdená (§ 37 písm. m/ Tr.zák.) a v tomto konaní sa dopustila viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr.zák.) Pri prevahe priťažujúcich okolností potom ukladal súd obžalovanej trest vo zvýšenej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde obžalovanej mohol uložiť trest vo výmere od 16 mesiacov do 3 rokov, pričom obžalovanej napokon uložil trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, t. j. na spodnej hranici zákonom stanovenej zvýšenej trestnej sadzby. Napokon súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že v súvislosti s hodnotením osoby obžalovanej, ktorá si z predchádzajúcich odsúdení a z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody nezobrala ponaučenie, dopúšťala sa recidívy a opakovane páchala najmä násilnú trestnú činnosť, dospel k záveru, že na jej prevýchovu a nápravu z titulu individuálnej ako aj generálnej prevencie je potrebné pôsobiť represívne, pretože predchádzajúce odsúdenia nemali na odsúdenú prevýchovný vplyv. Z tohto dôvodu obžalovanej ukladal trest ako trest nepodmienečný, pričom pre výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovanú do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu obžalovaná vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. O náhrade škody prvostupňový súd nerozhodoval, nakoľko poškodený si náhradu škody neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení priamo do zápisnice z hlavného pojednávania podala odvolanie obžalovaná, ktoré neskôr doplnila jednak svojimi viacerými písomnými podaniami, ako i dôvodmi odvolania podanými prostredníctvom svojej obhajkyne.

Obhajca obžalovanej v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že podáva odvolanie tak do viny, ako aj do trestu. Zdôrazňuje, že obžalovaná sa žalovanej trestnej činnosti nedopustila a že skutky zo dňa 24.3.2019, ktorých sa mala dopustiť v čase okolo 11.30 h na I. ulici, O., nie sú trestným činom. Poukazuje na výpoveď svedka - poškodeného Z. I. na hlavnom pojednávaní, kedy tento uviedol, že obžalovaná mu skoro vždy zachraňovala život, že je pravda, že ho len vyhadzovala z bytu, že mu nenadávala, že sa mu nevyhrážala. Zdôrazňuje, že v byte okrem ich dvoch nebola žiadne iná osoba, ktorá by ju usvedčila zo skutku, ktorý by vykazoval znaky prečinu nebezpečného vyhrážania. Uznala síce, že obžalovaná v kritický deň požívala alkoholické nápoje, kedy je obžalovaná mimoriadne citlivá na narážky iných osôb a v danom prípade bola citlivá i na narážky jej druha, kedy v kritickom čase došlo medzi nimi k výmene názorov, ktoré vyústilo do partnerskej hádky, síce hlasitej, avšak neškodnej. Zdôrazňuje pritom, že poškodený z konania obžalovanej nemal strach, veď ju poznal po dlhoročnom súžití a z bytu odišiel potom sám ako ju rozhneval a vyprovokoval k hádke. Rozhodne popiera, že by obžalovaná poškodeného vyhánala, resp. že by druh mal z jej konania strach a že poškodený vyšiel pred panelák len preto, lebo chcel, aby sa ukludnila. Poukazuje tiež na výpovede svedka Z. S., ktorý uviedol, že z požívania alkoholických nápojov je obžalovaná ukričaná, avšak nemôže povedať, že by niekoho napádala. Tento svedok tiež uviedol, že nevidel, že by Z. I. udrela a ani nepočul, že by sa mu vyhrážala. V prípravnom konaní uviedol tiež, že si myslí, že celému vchodu len strpčuje obžalovaná život. V rovnakom zmysle vypovedala aj svedkyňa S. Q. na hlavnom pojednávaní. Títo svedkovia sa obaja na ňu hnevajú a sú voči obžalovanej zaujatí a navyiac im ide o ich záujmy ako o to, ako sa obžalovaná a Z. I. vzájomne k sebe správajú. Osobitne pritom zdôrazňuje, že obžalovaná s S. Q. majú už viacročné susedské nezhody, nakoľko jej rodina na úkor jej druha čerpala elektrickú energiu. Obžalovaná doznela len to, že bola pred domom a posielala poškodeného Z. I. do bytu, pretože v marci sedieť na chodníku nie je dobré a potom, keď ochorie, má s ním len starosti. Robila to síce hlučnejším spôsobom, ale v prospech poškodeného. Rozhodne popiera, že by týmto konaním došlo k naplneniu zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu výtržníctva, nakoľko ani Z. S., ani S. Q. nevideli, že by sama Z. I. udrela. Ak boli zo strany obžalovanej použité nejaké silné slová, tieto neboli postavené na reálnych základoch a neboli tieto slová spôsobilé vyvolať dôvodnú obavu o život Z. I.. Vyslovuje záverom písomných dôvodov odvolania názor, že konanie preto nemožno hodnotiť ako prečin nebezpečného vyhrážania a to pre absenciu naplnenia objektívnej stránky predmetného trestného činu, kde absentuje taktiež i subjektívna stránka prečinu s tým, že konanie obžalovanej nenapĺňa ani všetky formálne znaky prečinu výtržníctva. Z týchto dôvodov sa preto cíti byť nevinná a poukazuje na zásadu in dubio pro reo. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového súdu v celom rozsahu s tým, aby bola obžalovaná oslobodená spod obžaloby. I samotná obžalovaná vo svojich viacerých písomných podaniach, ktoré doručila krajskému súdu, ako i orgánom prokuratúry, ktoré svojím charakterom možno považovať za dôvody odvolania, v podstate opakuje, že sa dlhodobo starala o poškodeného, že to nebol poškodený, ktorý oznámil cez telefón trestnú činnosť, že sa žiadnych trestných činov nedopustila, pričom príkladá viaceré lekárske správy týkajúce sa zdravotného stavu poškodeného. Rovnako tak predložila i lekárske správy týkajúce sa jej zdravotného stavu, naposledy zo 16.09.2019. Rovnako tak v týchto písomných podaniach poukazuje na zaujatosť svedkov, ktorí vypovedali v jej neprospech a príkladá tiež čestné vyhlásenie poškodeného Z. I. z 05.09.2019, ktoré vykonal na Mestskom úrade v O., z ktorého vyplýva, že jeho družka Z. K. sa o neho dlhé roky starala, že on sám nekontaktoval príslušníkov polície, ale títo ho odviezli na OO PZ Detva, preto k žiadnemu skutku v trestnej veci nedošlo, lebo odpovedal len to, čo príslušníci chceli počuť. Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné. Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti v danej veci vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozhodnutie je tak isto zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval preukázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny ako i trestu. Prvostupňový súd veľmi podrobne rozviedol, prečo v danej veci neuveril zmenenej výpovedi poškodeného na hlavnom pojednávaní, ale uveril výpovedi poškodeného a jeho trestnému oznámeniu z prípravného konania. I krajský súd je toho názoru, že tieto výpovede z prípravného konania sú konzistentné s výpoveďami ďalších vypočutých svedkov, ako sú i v súlade s ďalšími vykonanými dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Samotný poškodený jednak pri trestnom oznámení, ako i pri ďalšej výpovedi veľmi podrobne rozviedol, ako mu samotná obžalovaná ubližovala

priamo v byte, ako ho vyhánala z bytu pod hrozbou zabitia, ako mu obžalovaná dávala facky, ako do neho hodila popolník, ako sám kričal o pomoc, aby ho obžalovaná nebila, najmä ako mu kolenom zatlačila na S. (č.l. 1 - 5 tr. spisu a č.l. 17 - 20 trestného spisu). Tieto výpovede poškodeného z prípravného konania v plnom rozsahu korešpondujú s výpoveďami svedkov Z. S. a S. Q.. Rovnako tak bola potvrdená v prípravnom konaní ako i na hlavnom pojednávaní skutočnosť, že obžalovaná bola v kritickom čase pod vplyvom alkoholu, čo vyplýva z dychovej skúšky. Z odpisu z RT a taktiež z evidencie priestupkov je zrejmé, že obžalovaná pod vplyvom alkoholu opakovane porušovala zákon, kde všetky tieto skutočnosti vo svojom súhrne v plnom rozsahu preukazujú dôvodnosť a pravdivosť prvotných výpovedí samotného poškodeného a nie zmenenú výpoveď poškodeného na hlavnom pojednávaní. Z uvedeného dôvodu preto krajský súd v súlade so závermi sudcu, ktoré sú uvedené v písomných dôvodoch odôvodnenia svojho rozhodnutia konštatuje, že závery samosudcu sú v plnom rozsahu v súlade s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní a preto krajský súd sa s týmito závermi ohľadne viny v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

I závery prvostupňového súdu ohľadne uloženého trestu sú správne. Sú správne ustálil pomer pohľadujúcich a príťažujúcich okolností a preto bolo namieste obžalovanej ukladať trest odňatia slobody vo zvýšenej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde prvostupňový súd nepochybil ani pri zaradení obžalovanej na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Obžalovaná už mala v minulosti skúsenosti s tým, že pod vplyvom alkoholu sa dopúšťala protiprávných konaní a viaceré protiprávne konania tak, ako to vyplýva z RT, už mali veľmi nebezpečný charakter. Rovnako tak je zrejmé, že v minulosti uložené tresty, dokonca aj nepodmienečné, sa minuli v prípade obžalovanej svojim výchovným účinkom, obžalovaná sa aj naďalej dopúšťala pod vplyvom alkoholu násilností vo svojom okolí. Všetko to sú konkrétne skutočnosti, pre ktoré sa i krajský súd v danom prípade stotožnil so závermi prvostupňového súdu, že je namieste obžalovanej uložiť trest nepodmienečný a obžalovanú zaradiť na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

S poukazom potom na hore uvedené dôvody považoval potom senát Krajského súdu v Banskej Bystrici odvolanie obžalovanej za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.